

# การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

## MACRO model

### The Development of Thai Literature Achievement of Matthayomsuksa 4 Students by Using MACRO model

<sup>1</sup>สุเมธ เขียวโสภา <sup>2</sup>ชลธิชา หอมฟุ้ง และ <sup>3</sup>ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

<sup>1</sup>Sumet Khaiosopa <sup>2</sup>Cholticha Homfung and <sup>3</sup>Chaiyos Paiwithayasiritham

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand.

E-mail: <sup>1</sup>marker020436@gmail.com, <sup>2</sup>cholticha207@hotmail.com, <sup>3</sup>chaiyos.pai@gmail.com

Received July 27, 2024; Revised September 1, 2024; Accepted October 1, 2024

#### บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO Model รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยก่อนทดลอง พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนสาธิตเทศบาลเมืองราชบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: MACRO model; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; วรรณคดีไทย

#### Abstract

This article aimed to study 1) compare the Thai literature achievement of Mathayomsuksa 4 students before and after using the MACRO model, and 2) study the satisfaction of Mathayomsuksa 4 students by using the MACRO model. The research design

was the pre-experimental designs based on MACRO model. The sample of this research selected by cluster random sampling was 36 Mathayomsuksa 4/2 students at Ratchaburi Municipality Demonstration School in the first semester of the academic year 2024. 1) lesson plans 2) Thai literature achievement test and 3) the satisfaction questionnaire. The data were analyzed by mean, standard deviation and the dependent sample t-test. The research results were found as follows 1) The achievement of Thai literature of Mathayomsuksa 4 students after using the MACRO model is higher than before at the significant level of .05. 2) Mathayomsuksa 4 students are satisfied by using the MACRO model at the highest level.

**Keywords:** MACRO model; Learning Achievement; Thai Literature

## บทนำ

วรรณคดีไทยนับว่าเป็นมรดกทางภาษาที่แสดงถึงภูมิปัญญาของกวีที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสะท้อนความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อ่านได้เห็นและเข้าใจสภาพวิถีชีวิตของสังคมไทยตามทัศนะและประสบการณ์ของกวีที่อยู่ในสังคมนั้นๆ อีกทั้งแสดงให้เห็นถึงความคิด พฤติกรรม และค่านิยมที่กวีถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ผ่านตัวละครไปสู่ผู้อ่าน ตั้งแต่อดีตกระทั่งปัจจุบันวรรณคดีก็ยังมีส่วนสำคัญในการขัดเกลาจิตใจของคนในสังคมและสร้างสุนทรียะให้เกิดแก่ผู้อ่าน ดังที่ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2543) ที่กล่าวถึงวรรณคดีไว้ สรุปได้ว่า วรรณคดีให้ความรู้และข้อคิดอันเป็นประโยชน์ ให้หยั่งถึงแก่นแท้ของชีวิต เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ และยังเป็นกระจกเงาบานใหญ่สะท้อนภาพสังคมแต่ละยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอิงอร สุพันธุ์วัฒน์ และคณะ (2555) สรุปได้ว่า วรรณคดีเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ความรู้ แง่คิดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในอดีตมาสู่เยาวชนรุ่นหลัง เพื่อให้ศึกษาและตระหนักถึงคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่ไม่ได้มีเพียงความงดงามทางด้านภาษาเท่านั้น แต่วรรณคดียังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างแท้จริง การศึกษาวรรณคดีจึงนับว่ามีความสำคัญในการจรรโลงใจให้มนุษย์รู้จักใช้สติปัญญา ความคิด และเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของเพื่อนมนุษย์ (ทศนา ขมมณี, 2557) สามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่รับการถ่ายทอดมาประยุกต์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม (Phumphongkhochasorn et al., 2022) เพราะว่าคุณภาพการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญมากในทุกการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่ดีและมีคุณภาพย่อมหมายถึงการเรียนรู้ด้วยความสนใจ เรียนแล้วเข้าใจ เรียนแล้วจดจำนำไปประโยชน์ได้ เนื่องจากผู้เรียนต้องมีการฟัง พูด อ่าน เขียน และคิด จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Bromley et al., 1995)

วรรณคดีเป็นวิชาที่ผู้เรียนมองไม่เห็นประโยชน์ชัดเจนเหมือนกับวิชาอื่นๆ (รื่นฤทัย สัจจพันธุ์, 2560) ผู้เรียนมักมองว่าวรรณคดีเป็นเรื่องกษัตริย์ในจินตนิยาย มีคำศัพท์ยากที่อ่านไม่รู้เรื่อง เนื่องจากวรรณคดีไทยมักจะเป็นกาพย์กลอนชนิดต่างๆ และมักจะพบปัญหาหรืออุปสรรคในการอ่านคือติดขัดที่คำศัพท์ยากๆ จึงไม่เข้าใจเนื้อความ ดังที่ พรทิพย์ แซ่ซัน (2555) ได้กล่าวถึงปัญหาในการศึกษาวรรณคดีไว้ว่า ปัญหาหนึ่งในการศึกษาวรรณคดีนั้นมาจากทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวรรณคดีเป็นเชิงลบที่เกิดจากความยากของภาษาเพราะยุคสมัยที่มีความแตกต่างกันจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน นอกจากนี้ ชลธิชา หอมฟุ้ง (2558) ได้กล่าวถึงปัญหาในการสอนวรรณคดีไทยไว้ได้อย่างน่าสนใจว่า ปัญหาการสอนวรรณคดีไทยเกิดจากหลายปัจจัย ทั้งจากหลักสูตร เนื้อหาวรรณคดี สื่อ ผู้เรียนและผู้สอน อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เป็นประเด็นสำคัญ คือ ด้านวิธีสอนของผู้สอนที่ไม่น่าสนใจ ทำให้วังวนนอน ไม่สอนให้ผู้เรียนคิดและขาดการบูรณาการสู่ชีวิตจริง และปัจจัยจากผู้เรียนเองที่คิดว่าวรรณคดีเป็นเรื่องไกลตัวนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้

ผู้เรียนจำเนื้อหาที่ยาว ๆ ของวรรณคดีไม่ได้ จึงทำให้ไม่อยากเรียน ดังนั้นวิธีการที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้นั้นก็คือวิธีสอนหรือรูปแบบ การสอน จากการศึกษาเอกสารและงานทางวิชาการจากนักวิชาการหลายท่าน

บทความนี้นำเสนอการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model มาใช้ในการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตเทศบาลเมืองราชบุรี เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจใฝ่รู้และรู้จักการแก้ปัญหา สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนรู้วรรณคดีให้บรรลุเป้าหมายตามที่หลักสูตรกำหนด

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model

### สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

### การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด หลักการ ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

ดิเรก วรรณเศียร (2560) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ว่ามีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดและแนวทางการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) 2. ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) 3. ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) 4. ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) และ 5. ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ดลชัย อินทรโกสม (2564) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแบบ MACRO model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และค่าคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับมาก

นภัสกร โพธาราม และมนตรี ทองมูล (2566) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ MACRO Model ร่วมกับเทคนิค Think-Talk-Write เพื่อส่งเสริมความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ MACRO Model ร่วมกับเทคนิค Think-Talk-Write เรื่องลำดับและอนุกรม ที่ประสิทธิภาพเท่ากับ 77.56/76.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ 2. ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MACRO Model ร่วมกับเทคนิค Think-Talk-Write เรื่องลำดับและอนุกรม พบว่าความเข้าใจทางคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MACRO Model ร่วมกับเทคนิค Think-Talk-Write เรื่องลำดับและอนุกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วสุรพันธ์ โหม่งมาตย์ (2566) ได้วิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบแมโคร เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทักษะการทำงาน และให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้สร้างสรรค์และนำเสนอผลงานด้วยการใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตได้

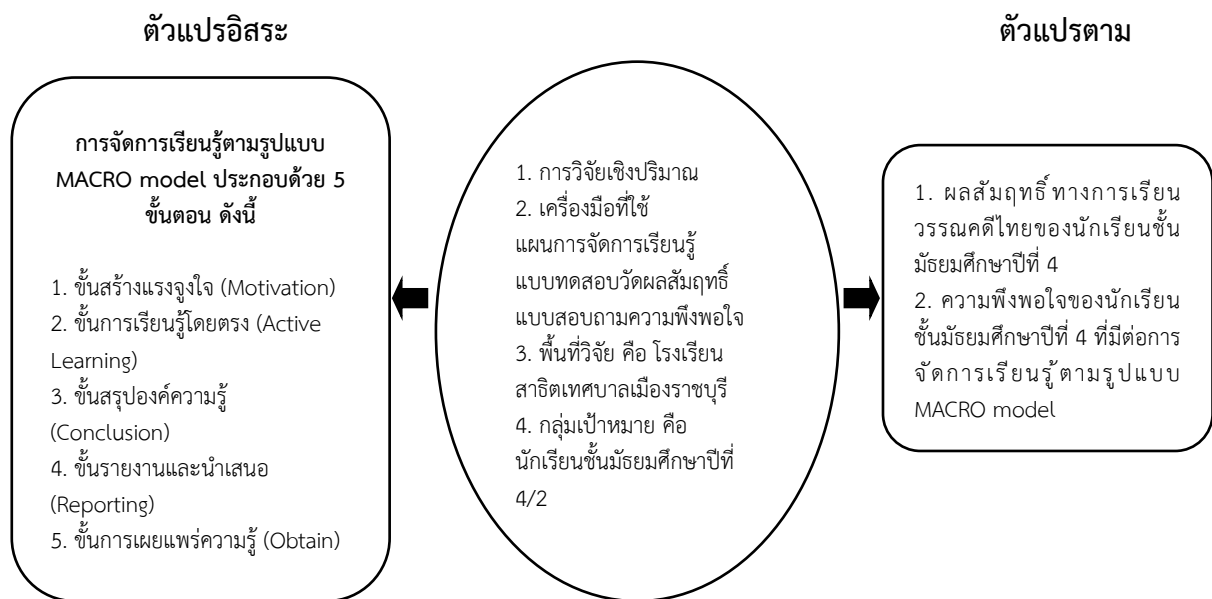
จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำแนวคิดมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนดประเด็นการเรียนรู้และผู้เรียนเข้าใจจุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียนโดยใช้เกม เพลง ภาพ คำถาม ฯลฯ 2. ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) ผู้สอนแนะแนวทางการสืบค้นข้อมูลและให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามเพื่อสร้างองค์ความรู้ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผู้สอนแนะแนวทางการสืบค้นข้อมูล ส่วนที่ 2 ผู้เรียนสืบค้นข้อมูล และส่วนที่ 3 ผู้เรียนอภิปรายความรู้ 3. ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) ผู้เรียนนำผลการอภิปรายความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมากำหนดเป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบแผนที่ความคิดและผู้สอนอธิบายความรู้ในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม 4. ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้อภิปรายสรุปและสังเคราะห์สิ่งที่เรียนรู้และจัดแสดงผลงานในห้องเรียน และ 5. ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสร้างชิ้นงานรูปแบบ Infographic ที่ได้จากสรุปองค์ความรู้และเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

จากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบ MACRO model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก เปลี่ยนการเรียนรู้แบบ รับฟังเพียงอย่างเดียว เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้เป็นของตนเอง ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันก่อนสรุป เพื่อฝึกทักษะการสื่อสาร การนำเสนอ และมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้และเผยแพร่เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่อไป

## กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของดิเรกวรรณเคียร (2560) การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) 2. ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) ผู้สอนแนะแนวทางการสืบค้น

ข้อมูลและให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามเพื่อสร้างองค์ความรู้ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผู้สอนแนะแนวทางการสืบค้นข้อมูล ส่วนที่ 2 ผู้เรียนสืบค้นข้อมูล และส่วนที่ 3 ผู้เรียนอภิปรายความรู้ 3. ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) ผู้เรียนนำผลการอภิปรายความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมากำหนดเป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบแผนที่ความคิดและผู้สอนอธิบายความรู้ในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม 4. ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้ร่วมกันสรุปและสังเคราะห์สิ่งที่เรียนรู้และจัดแสดงผลงานในห้องเรียน และ 5. ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม สร้างชิ้นงานรูปแบบ Infographic ที่ได้จากการสรุปองค์ความรู้และเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1



**ภาพที่ 1** กรอบแนวคิดในการวิจัย

### ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยก่อนทดลอง พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนสาธิตเทศบาลเมืองราชบุรี ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 97 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 36 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่

1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ ขั้นที่ 2 ขั้นการเรียนรู้โดยตรง ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปองค์ความรู้ ขั้นที่ 4 ขั้นรายงานและนำเสนอ และขั้นที่ 5 ขั้นการเผยแพร่ความรู้ รวมทั้งสิ้น 8 คาบเรียน โดยไม่รวมทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7) ชิ้นงาน/ภาระงาน 8) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model 9) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 10) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ และ 11) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item – objective congruence) ได้ค่าเท่ากับ 1.00 มีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าเท่ากับ 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตเทศบาลเมืองราชบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดสอบของแบบทดสอบปรนัยมาวิเคราะห์คุณภาพรายข้อหาค่าความยากง่ายได้เท่ากับ 0.46 - 0.69 และ ค่าอำนาจจำแนกได้เท่ากับ 0.23 - 0.54 จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) ได้ค่าเท่ากับ 0.83 จากนั้นแบบทดสอบปรนัยที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2. ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยการวัดระดับ 5 ระดับ Likert จากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าเท่ากับ 1.00 เมื่อผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนแล้วผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปเป็นเครื่องมือในการวิจัย

#### การทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยมีวิธีการดังนี้

1. ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย

2. จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ที่สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมเวลาสอนทั้งหมด 8 คาบเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง ตามขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนดประเด็นการเรียนรู้และผู้เรียนเข้าใจจุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียนโดยใช้เกม เพลง ภาพ คำถาม ฯลฯ 2) ขั้นการเรียนรู้โดยตรง (Active Learning) ผู้สอนแนะแนวทางการสืบค้นข้อมูลและให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามเพื่อสร้างองค์ความรู้ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผู้สอนแนะแนวทางการสืบค้นข้อมูล ส่วนที่ 2 ผู้เรียนสืบค้นข้อมูล และส่วนที่ 3 ผู้เรียนอภิปรายความรู้ 3) ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion) ผู้เรียนนำผลการอภิปรายความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมากำหนดเป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบแผนที่ความคิดและผู้สอนอธิบายความรู้ในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม 4) ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้ร่วมกันสรุปและสังเคราะห์สิ่งที่เรียนรู้และจัดแสดงผลงานในห้องเรียน และ 5) ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสร้างชิ้นงานรูปแบบ Infographic ที่ได้จากการสรุปองค์ความรู้และเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

3. ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้แต่สลับข้อคำถามและสลับตัวเลือก
4. กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model
5. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับ
6. ตรวจสอบผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับ

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแบบทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปมาวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

### จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หมายเลขการรับรอง COA 67.0329-023

### ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 1** ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model

| ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย | จำนวนนักเรียน | คะแนนเต็ม | $\bar{X}$ | S.D. | t     | p    |
|---------------------------------|---------------|-----------|-----------|------|-------|------|
| ก่อนการจัดการเรียนรู้           | 36            | 30        | 16.55     | 1.50 | 19.12 | .000 |
| หลังการจัดการเรียนรู้           | 36            | 30        | 21.03     | 2.37 |       |      |

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model หลังการจัดการเรียนรู้  $\bar{X} = 21.03$ , S.D. = 2.37) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 16.55$ , S.D. = 1.50) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model

| ด้าน                                   | $\bar{X}$ | (S.D.) | ระดับความพึงพอใจ | ลำดับที่ |
|----------------------------------------|-----------|--------|------------------|----------|
| 1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้        | 4.92      | 0.27   | พึงพอใจมากที่สุด | 1        |
| 2. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้           | 4.85      | 0.32   | พึงพอใจมากที่สุด | 2        |
| 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ | 4.75      | 0.42   | พึงพอใจมากที่สุด | 3        |
| รวม                                    | 4.84      | 0.34   | พึงพอใจมากที่สุด |          |

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.84$ , S.D. = 0.34) และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับสูงสุดลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 4.92$ , S.D. = 0.27) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 4.85$ , S.D. = 0.32) และด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 4.75$ , S.D. = 0.42)

### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ผู้วิจัยสามารถนำอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม ได้ศึกษาและค้นหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้และสามารถนำความรู้นั้นมาสื่อสารและนำเสนอได้ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้เสริมแรงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model แล้วทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ที่คงทนและเกิดความเข้าใจในการศึกษาวรรณคดีมากยิ่งขึ้น ในการจัดการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ในขั้นนี้นักเรียนให้ความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี โดยครูใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น วิดีทัศน์ บัตรภาพ บัตรคำ เป็นต้น ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น ดังที่นุชลี อุปภัย (2558) ได้กล่าวถึงการทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนไว้ว่า ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น โดยพยายามทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเอง เห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน และพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาตนเองตลอดเวลา

ในขั้นที่ 2-4 ครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ (Active Learning) ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้และสรุปองค์ความรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ดังที่คณะกรรมการกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ไว้ว่าน่าสนใจว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่าง

ผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ และสร้างสรรค์ผลงานได้ด้วยตนเอง และในขั้นที่ 5 ขั้นนี้นักเรียนมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ร่วมกันสร้างชิ้นงานรูปแบบ Infographic ที่ได้จากการสรุปองค์ความรู้และเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของอินโฟกราฟิกสรุปได้ว่า อินโฟกราฟิกช่วยให้การนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นๆ ดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น เพราะข้อมูลในอินโฟกราฟิกเป็นตัวเล่าเรื่อง ช่วยสร้างความน่าสนใจและแปลกตา และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระที่ต้องการสื่อได้ง่ายขึ้นและรวดเร็วขึ้น เพราะข้อมูลในอินโฟกราฟิกมักผ่านการสรุป เรียบเรียง ให้สั้น กระชับ เข้าใจง่าย สื่อสารอย่างตรงไปตรงมา สอดคล้องกับพัชรา วาณิชชิน (2558) ที่ได้กล่าวถึงข้อดีของอินโฟกราฟิกไว้ว่า อินโฟกราฟิกช่วยสร้างความน่าสนใจ ความเข้าใจ และการจดจำได้ดีกว่าและนานกว่าการใช้ข้อความสื่อสารเพียงอย่างเดียว ช่วยให้เข้าใจข้อมูลในปริมาณมากได้ดีขึ้น และช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และระบบการคิดอีกด้วย

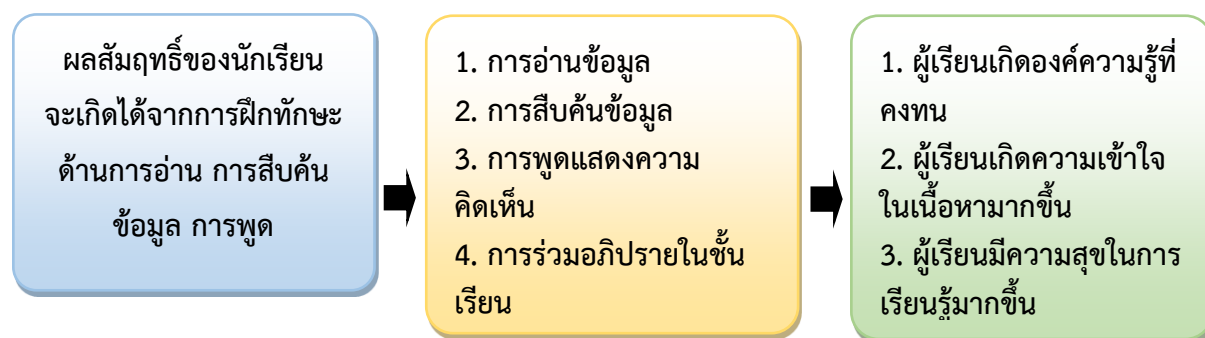
ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของดิเรก วรรณเศียร (2560) ที่บูรณาการมาจากแนวคิดของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active learning) โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา กระบวนการทางสังคม ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของผู้เรียน เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้วิธีการสอน แหล่งความรู้ที่หลากหลาย ทำให้สามารถพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลาย คือ พหุปัญญา รวมทั้งเน้นการวัดผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของดลชัย อินทรโกสม (2564) ที่พบว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแบบ MACRO model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกเหนือจากวิชาภาษาไทย การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ในรายวิชาอื่น ๆ นั้น ก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเช่นกัน เช่น อธิระวัฒน์ ทุ่งคำ และ คณะ (2567) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model มีสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO Model ในภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดในทุกด้านเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดเพราะการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ MACRO model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ ในการเรียนรู้ได้อย่างครอบคลุมและเกิดประสิทธิภาพ ทั้งการฝึกตั้งคำถาม ตอบคำถาม การคิด การวิเคราะห์ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การสืบค้นความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนันทน์ภัส นิยมทรัพย์ (2560) ที่ได้

กล่าวถึงการทำงานเป็นทีมไว้นักเรียนจะได้พัฒนาการสื่อสาร การปฏิบัติตัวต่อเพื่อนสมาชิก การแก้ไขปัญหาเพื่อให้งานเกิดผลสำเร็จลุล่วง นอกจากนี้นักเรียนยังได้เรียนรู้ทักษะกระบวนการทำงานและได้พัฒนาคุณลักษณะนิสัยของตนเอง ฌีรดา เวชญาลักษณ์ (2561) ได้กล่าวถึงกระบวนการทำงานเป็นทีมไว้ว่า การทำงานเป็นทีมเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับทักษะกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ต้องการส่งเสริมให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก มีทักษะการคิด มีทักษะปฏิสัมพันธ์ สามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้และนำความรู้มาใช้ได้ในชีวิตจริง ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 2 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยสร้างบรรยากาศให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการคิดการวิเคราะห์ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี เกิดปฏิสัมพันธ์ ที่ดีกับเพื่อนภายในกลุ่มและภายในห้องเรียนมีโอกาสในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันมากขึ้น ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 3 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะนักเรียนยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตจึงอาจทำให้นักเรียนมองเห็นถึงประโยชน์ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันไม่มากพอ อีกทั้งภาษาและคำศัพท์ในวรรณคดีเรื่องอิเหนาบางคำเป็นศัพท์โบราณและเป็นศัพท์ยากอาจทำให้นักเรียนต้องใช้เวลามากในการค้นหาเป็นแปลความหมายครูอาจต้องกระตุ้นหรือให้ความช่วยเหลือมากขึ้นอาจทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการในการเรียนรู้มากขึ้นตามลำดับ

### องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจะเกิดได้จากการฝึกทักษะด้านการอ่าน การสืบค้นข้อมูล การพูด เช่น การอ่านข้อมูล การสืบค้นข้อมูล การพูดแสดงความคิดเห็น การร่วมอภิปรายในชั้นเรียน มีผลทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่คงทน เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้มากขึ้น ดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

### สรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

## ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกฝนให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ครูจึงต้องวางแผนให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนที่กำหนดและส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ในบางขั้นตอนใช้เวลามาก ครูอาจจะต้องมีเวลาให้นักเรียนไปสืบค้นเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนหรือจัดทำชิ้นงานนอกเวลา

### 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบที่สำคัญ คือ รูปแบบการสอน MACRO model สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรู้ในสาระอื่นๆ เช่น สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระหลักการใช้ภาษา เป็นต้น หรือนำไปพัฒนากับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

## เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชลธิชา หอมฟุ้ง. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสัจสีเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 8(2), 1313-1326.
- ณิรชา เวชญาติลักษณ์. (2561). *หลักการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดลชัย อินทรโกสม. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ MACRO model ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 16(3), 161-174.
- ดิเรก วรรณเคียร. (2560). *MACRO model: รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ทิตนา แหมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระวัฒน์ พุ่งคำ, ธัชทนต์ เทียมธรรม และ ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2567). ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ MACRO MODEL ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ วิทยาลัยแสงธรรม*, 16(1), 262-280.
- นภัสกร โพธาราม และ มนตรี ทองมูล. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ MACRO Model ร่วมกับเทคนิค Think-Talk-Write เพื่อส่งเสริมความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ศึกษา*, 7(2), 333-344.
- นันทน์ภัส นิยมทรัพย์. (2560). *ความรู้พื้นฐานด้านการเรียนการสอน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นุชลี อุปภัย. (2558). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรทิพย์ แซ่จั้น. (2555). *ภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชุดฝึกอบรมครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรา วาณิชชิน. (2558). ศักยภาพของอินโฟกราฟิก (Infographic) ในการเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 7(พิเศษ), 227-240.

рінฤทัย สัจจพันธุ์. (2543). *สารคดี Non-Fiction*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

рінฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). *ความรู้ทั่วไปทางภาษาไทย ตอนที่ 3 วรรณคดีไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *คู่มือการฝึกอบรมการเพิ่มประสิทธิภาพเทคนิคการนำเสนอด้วย Infographic*. กรุงเทพฯ: สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน.

อิงอร สุพันธุ์วณิช และคณะ. (2555). *ภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชุดฝึกอบรมครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

वरุฬพันธุ์ โหม่งมัตย์. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ตามรูปแบบแมโคร (MACRO Model). *วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 4(2), 23-33

Bromley, K., Irwin-Devitis, L. & Modlo, M. (1995). *The Act of Teaching*. New York: McGraw-Hill.

Phumphonkhochasorn, P., Damnoen, S., Tuwanno, P. D. M., Srichan, P. W., & Udomdhammajaree, P. (2022). Educational Quality Assurance and School Management Standards According to International. *Asia Pacific Journal of Religions and Cultures*, 6(1), 1-16.